

นิพนธ์ฉบับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในขั้นตอนที่หนึ่งของ นักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปนัดดา โรจน์พิบูลสถิตย์*, นุชนาฏ เลือเล็ก*, ภาสกร ศรีทิพย์สุโข**, พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช***,
กุลบุรณ เกียรติบุตร***, อารี เทเลอร์*, ณัฐพล สุขประเสริฐ*, ศิริเพ็ญ ต่ออุดม*, วชิราภรณ์ กรุดปทุม****

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษาวัยถึงปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียน, พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ และสำรวจทัศนคติต่อการสอบเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง (National Licensing Examination Step 1: NLE 1) ของนักศึกษาแพทย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยให้นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๓ จำนวนทั้งหมด ๑๔๐ คน ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเริ่มต้นด้วยข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งในส่วนของผู้สอบ, ระบบการคัดเลือก, เกรดเฉลี่ยสะสม และผลการสอบผ่าน/ไม่ผ่านของการสอบประมวลความรู้ และการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง และส่วนของแบบสอบถามอีก ๓ ตอน ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนในแต่ละรายวิชา โดยปรับปรุงจากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน LASSI (Learning and Study Strategies Inventory) มีทั้งหมด ๑๐ ประเด็น, แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ มีทั้งหมด ๑๒ ข้อคำถาม และแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการสอบ มีทั้งหมด ๑๒ ข้อคำถาม แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งค่าน้ำหนักระดับความคิดเห็นเป็น ๕ ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดทำให้อยู่ในรูปค่าเฉลี่ย $\pm$ SD เปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติโดย unpaired t-test และ one way ANOVA

จากผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าเกรดเฉลี่ยและการไม่ผ่านการสอบประมวลความรู้, พฤติกรรมการเรียน ๕ ด้าน, พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ ๓ พฤติกรรม, กลุ่มทัศนคติเชิงบวก ๓ ทัศนคติและทัศนคติเชิงลบ ๑ ทัศนคติ ล้วนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพในการค้นหาปัญหาในการเรียนโดยเฉพาะกลุ่มที่มีโอกาสสอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน เพื่อที่จะได้จัดมาตรการต่างๆ โดยอาศัยกรอบจากพฤติกรรมทั้งหลายที่พบจากงานวิจัยชิ้นนี้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ของพวกเขาล้วนนั้น วิธีการที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่เพียงแต่จะมีส่วนช่วยให้เพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งให้ดีขึ้นแล้วยังน่าจะเป็นการช่วยทำให้เพิ่มเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาอีกด้วย

คำสำคัญ: National Licensing Examination Step 1 (NLE 1), แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน LASSI (Learning and Study Strategies Inventory), พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ, ทัศนคติต่อการสอบ National Licensing Examination

วันที่รับบทความ: ๑๓ มกราคม ๒๕๕๕

วันที่อนุญาตให้ตีพิมพ์: ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

* สถานวิทยาศาสตร์ปริทัศน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** โครงการจัดตั้งภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

*** มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

**** งานบริการการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทนำ

ในปัจจุบันผู้สำเร็จการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต ทั้งจากภาครัฐ เอกชนและต่างประเทศ จะต้องผ่านการสอบ เพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเพื่อเป็นการ ประเมินและรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบ วิชาชีพเวชกรรม ซึ่งการสอบประกอบด้วย ๓ ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง เป็นการสอบเพื่อประเมินความรู้ทาง ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน

ขั้นตอนที่สอง เป็นการสอบเพื่อประเมินความรู้ทาง ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก

ขั้นตอนที่สาม เป็นการสอบเพื่อประเมินทักษะและ ทักษะการทางคลินิก

ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ นี้ นักศึกษาแพทย์ทุก สถาบันได้ผ่านการสอบทั้ง ๓ ขั้นตอนเป็นรุ่นแรก ทางศูนย์ ประเมินและรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบ วิชาชีพเวชกรรม แพทยสภาเป็นผู้รับผิดชอบการสอบ ดังกล่าว ซึ่งนอกจากจะเป็นการรับรองมาตรฐานของแพทย์ ทัวทั้งประเทศไทยให้มีมาตรฐานเดียวกัน ยังเป็นการเพิ่ม ความมั่นใจให้กับประชาชนผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ การจัดสอบ ดังกล่าวยังเป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษาแพทย์มุ่งมั่นเรียนรู้ทั้ง จากในห้องเรียนและการศึกษาเพิ่มเติม

อย่างไรก็ดี ถึงแม้นักศึกษาแพทย์แต่ละคนจะผ่าน กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทางคณะได้จัดทำไว้ใน รูปแบบเดียวกัน แต่นักศึกษาเหล่านั้นต่างก็มีพฤติกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจที่เพียงพอต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการสอบ คำถามที่น่าสนใจก็ คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาของปีการศึกษา ๒๕๕๒ ลักษณะใดที่เป็นสิ่งส่งเสริมให้นักศึกษาแพทย์สามารถ ประสบผลสำเร็จในการสอบได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงได้ดำเนิ การทำการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจถึงปัจจัยด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง โดยใช้แบบประเมิน พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดัดแปลงจากแบบทดสอบพฤติกรรม การเรียนรู้ LASSI (Learning and Study Strategies Inventory) มา เป็นเครื่องมือในการวัดพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักศึกษา โดย แบบทดสอบพฤติกรรม การเรียนรู้ LASSI นั้น เป็นแบบวัดของ ดร.แคลร์ เวินส์เตน, ดร.เดวิด พอลเมอร์ และดร.แอนน์ สคาท์ (Claire E. Weinstein, David R. Palmer and Ann C. Schulte)^๑ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ จุดเด่น และจุดด้อยอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ซึ่ง แบบทดสอบนี้วัดลักษณะสำคัญของพฤติกรรม การเรียนรู้ทั้ง

๑๐ ด้าน คือ (๑) ทักษะคติในการเรียน (Attitude); (๒) แรง จูงใจในการเรียน (Motivation); (๓) การจัดการกับเวลาในการ เรียน (Time Management); (๔) ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตนในการเรียน (Anxiety); (๕) การมีสมาธิและการเอาใจ ใส่ต่อการเรียน (Concentration); (๖) กระบวนการรวบรวม ข้อมูล และการกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ (Information Processing); (๗) การเลือกใจความสำคัญและการจดจำ เนื้อหาที่สำคัญ (Selecting Main Ideas); (๘) การใช้เทคนิค และเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน (Study Aids); (๙) การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวใน การเรียน (Self Testing); (๑๐) ยุทธวิธีในการสอบและการ เตรียมตัวสอบ (Test Strategies) ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่ามีงานวิจัยทางการศึกษาจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการ ศึกษาถึงพฤติกรรม การเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทั้งในส่วนของการเรียนของทุกวิชาโดยภาพรวมและ การเรียนในแต่ละรายวิชา^{๒-๖} แต่ยังไม่มียารายงานถึงการใ้ แบบสอบถาม LASSI ในการศึกษาพฤติกรรม การเรียนรู้ที่ส่ง ผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง

นอกจากพฤติกรรม การเรียนดังที่กล่าวข้างต้น แล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการศึกษาพฤติกรรม การเตรียมตัวสอบ ของนักศึกษาและทัศนคติต่อการสอบของนักศึกษา โดยใช้ แบบสอบถามที่คิดขึ้นมาเองจากกลุ่มผู้วิจัยและทำการประเมิน คุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งผ่านการนำไปทดลองใช้กับ ประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อแก้ไขก่อนที่จะนำมาใช้งาน ข้อมูลที่ได้ดังกล่าวจะมีประโยชน์อย่างยิ่งที่จะได้นำมาใช้สร้าง กลไกในการส่งเสริม เพื่อให้เกิดมีพฤติกรรม การเรียนรู้และ พฤติกรรม การเตรียมตัวสอบที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสอบ เพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง อันจะส่งผลให้นักศึกษาแพทย์รุ่นต่อมามีผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ดียิ่งขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

๑. พฤติกรรม การเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนทีหนึ่ง

๒. พฤติกรรม การเตรียมตัวสอบมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรมขั้นตอนทีหนึ่ง

๓. นักศึกษาแพทย์ที่มีทัศนคติที่ดีจะผ่านการสอบ เพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนทีหนึ่ง

ประชากรในการศึกษา

การศึกษครั้งนี้ ประชากรคือนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ทั้งหมดของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน ๑๔๐ คน

วิธีวิจัย

๑. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยการปรับแบบสอบถามเพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียน และดำเนินการร่างแบบสอบถามพฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ และทัศนคติต่อการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่ง โดยได้ทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสอบถามทุกชุดจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการนำไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยหาเป็นค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาลัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังแสดงผลในตารางที่ ๑

๑.๑ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนในแต่ละรายวิชา

แบบสอบถามในการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ได้มาจากการศึกษาเครื่องมือที่นักการศึกษา/นักจิตวิทยาได้ทำการศึกษาไว้^{๑๐} และแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ฉบับภาษาอังกฤษ^{๑๑} และฉบับภาษาไทยที่ใช้ในงานวิจัยของพรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช^{๑๒} ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของการเรียนการสอนในคณะแพทย์ในประเทศไทย ซึ่งแบ่งขั้นตอนการเรียนระดับชั้นพรีคลินิกในปีการศึกษาที่ ๒-๓ ผู้วิจัยจึงได้ปรับข้อความเหลือเพียง ๔๔ ข้อ (จาก ๗๗ ข้อ) ใน ๑๐ ด้านตามที่ LASSI กำหนดไว้ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น

๑.๒ แบบสอบถามพฤติกรรมการเตรียมตัวสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่ง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่างแบบสอบถามในการประเมินพฤติกรรมการเตรียมตัวสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งของนักศึกษาจากการศึกษาข้อแนะนำหรือวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่ได้มีการนำเสนอไว้^{๑๓-๑๗} สรุปได้เป็น ๑๒ ข้อ ดังนี้ (๑) การจัดตัวกันเองในหมู่นักศึกษา (๒) การเข้าร่วมตัวที่จัดกันเองในหมู่นักศึกษา (๓) การเข้าร่วมตัวที่จัดโดยอาจารย์ (๔) การฝึกทำข้อสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งที่ฉบับเก่าเป็นหลัก

(๕) การฝึกทำข้อสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่งฉบับเก่าควบคู่กับการทบทวนตำรา (๖) การทบทวนเนื้อหาเพื่อการเตรียมสอบช่วงปิดเทอมปี ๒ (๗) การทบทวนเนื้อหาเพื่อการเตรียมสอบตลอดระยะเวลาการเรียนในชั้นปี ๓ (๘) การมุ่งท่องหนังสืออย่างหนักเมื่อช่วงใกล้สอบ (๙) การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอในช่วงใกล้สอบ (๑๐) การอ่านตำราภาษาอังกฤษเป็นประจำ (๑๑) การอ่านหนังสือที่มีแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นประจำ (๑๒) การใช้เทคนิค mind map ในการเตรียมตัวสอบ

๑.๓ แบบสอบถามทัศนคติต่อการสอบ National Licensing Examination ชั้นตอนหนึ่งที่หนึ่ง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความเห็น/ ความคิด/ ความรู้สึกของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๓ หลักสูตร ๖ ปี ภาคปกติต่อการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งที่หนึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากคำนิยามเกี่ยวกับทัศนคติโดยทั่วไปของชัยวัฒน์ แสงศรี (๒๕๓๘)^{๑๘} ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึก ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ความรู้สึก และความคิด เป็นไปได้ทั้งในทางชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งการที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก และคำนิยามเกี่ยวกับทัศนคติทางการเรียนของวิชชดา เดียวกุล^{๑๙} และสุดฤทัย มุขยวงศา^{๒๐} ซึ่งกล่าวโดยสรุปว่า เป็นความรู้สึก และความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ แสดงออกมาได้ ๒ ด้าน ทั้งในด้านทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน ซึ่งนักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา และทัศนคติเชิงลบต่อการเรียน โดยนักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อยๆ และไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จากคำนิยามดังกล่าว ทำให้ได้ข้อคำถามในลักษณะของทัศนคติเชิงบวกต่อการสอบ จำนวน ๕ ข้อ ได้แก่ (๑) การสอบเป็นการรักษามาตรฐานทางวิชาชีพ (๒) การสอบเป็นหลักประกันว่านักศึกษามีความรู้เพียงพอที่จะไปเรียนต่อในระดับชั้นคลินิก (๓) การสอบทำให้เรียนในชั้นพรีคลินิกอย่างมีจุดมุ่งหมาย (๔) การสอบทำให้กระตือรือร้นในการเรียนในชั้นพรีคลินิก (๕) การสอบทำให้ได้ทบทวนเนื้อหาในชั้นพรีคลินิกก่อนขึ้นชั้นคลินิก และเป็นข้อคำถามในลักษณะของทัศนคติ

เชิงลบต่อการสอบ จำนวน ๔ ข้อ ได้แก่ (๖) การสอบทำให้เกิดความเห็นแก่ตัวในชั้นปี (๗) การสอบเป็นการเสียเวลา หากเนื้อหาส่วนนั้นไม่ได้นำไปใช้ในทางคลินิก (๘) การสอบเป็นการเพิ่มความเครียดให้กับนักศึกษา (๙) ไม่ควรจัดการสอบเพราะทำให้เกิดการเปรียบเทียบลำดับที่ของคณะแพทยศาสตร์ในประเทศไทย

แบบสอบถามทุกฉบับได้ผ่านการพิจารณาจากกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามรหัสโครงการที่ “MTU-DC-9-CR017-017/53” ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓

๒. การกำหนดมาตราส่วนของการวัดแบบสอบถามทุกชุดและการแปลผล

ลักษณะคำตอบของแบบสอบถามทุกชุดเป็นมาตราส่วนแบบประเมินค่า ๕ ระดับ (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของเกรตเฉลี่ยและพฤติกรรมการเรียนรู้/พฤติกรรมเตรียมตัวสอบ/ทัศนคติ ดังแสดงในตารางที่ ๒ และ ๓

๓. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ในส่วนของการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา พฤติกรรมในการเตรียมตัวสอบ ทัศนคติต่อการสอบที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่ง ใช้ unpaired t-test, One way ANOVA

๔. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามและผลของค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเมื่อนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามทุกชุดโดยผู้ทรงคุณวุฒิและจากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเมื่อนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ โดยวิธีการหาลัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แสดงในตารางที่ ๑ ซึ่งพบว่า ได้เป็นคะแนนเชิงบวกทั้งเส้นและให้ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ ($\alpha = 0.๔๑-0.๗๐$)^{๒๐} ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

ตารางที่ ๑ แสดงสรุปผลการตรวจสอบความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทุกชุด

ชนิดของแบบสอบถาม	ค่าการตรวจสอบความสอดคล้องเฉลี่ย	Coefficient Alpha
แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้	๐-๑	๐.๖๕๗
แบบสอบถามพฤติกรรมเตรียมตัวสอบ	๐.๒-๑	๐.๗๓๔
National Licensing Examination ชั้นตอนที่หนึ่ง		
แบบสอบถามทัศนคติต่อการสอบ	๐.๕-๑	๐.๖๐๖
National Licensing Examination ชั้นตอนที่หนึ่ง		
รวมค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด		๐.๗๔๒

ตารางที่ ๒ แสดงการแปลความหมายของเกรตเฉลี่ย

เกรตเฉลี่ย	การแปลความหมาย
> ๓.๐๐	มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก
๒.๕๐-๒.๙๙	มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี
๒.๐๐-๒.๔๙	มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๓ แสดงการแปลความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้/พฤติกรรมเตรียมตัวสอบ/ทัศนคติ

คะแนนระหว่าง	พฤติกรรมการเรียนรู้/ พฤติกรรมเตรียมตัวสอบ/ ทัศนคติในทุกด้าน	พฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความวิตกกังวล	พฤติกรรมมุ่งท่อง หนังสืออย่างหนัก เมื่อช่วงใกล้สอบ
๔.๐๐ - ๕.๐๐	เหมาะสมมาก	วิตกกังวลมาก	เหมาะสมน้อย
๓.๐๐ - ๓.๙๙	เหมาะสม	วิตกกังวล	เหมาะสม
๑.๐๐ - ๒.๙๙	เหมาะสมน้อย	วิตกกังวลน้อย	เหมาะสมมาก

วิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำวิจัยเป็นขั้นตอนดังสรุปในรูปที่ ๑

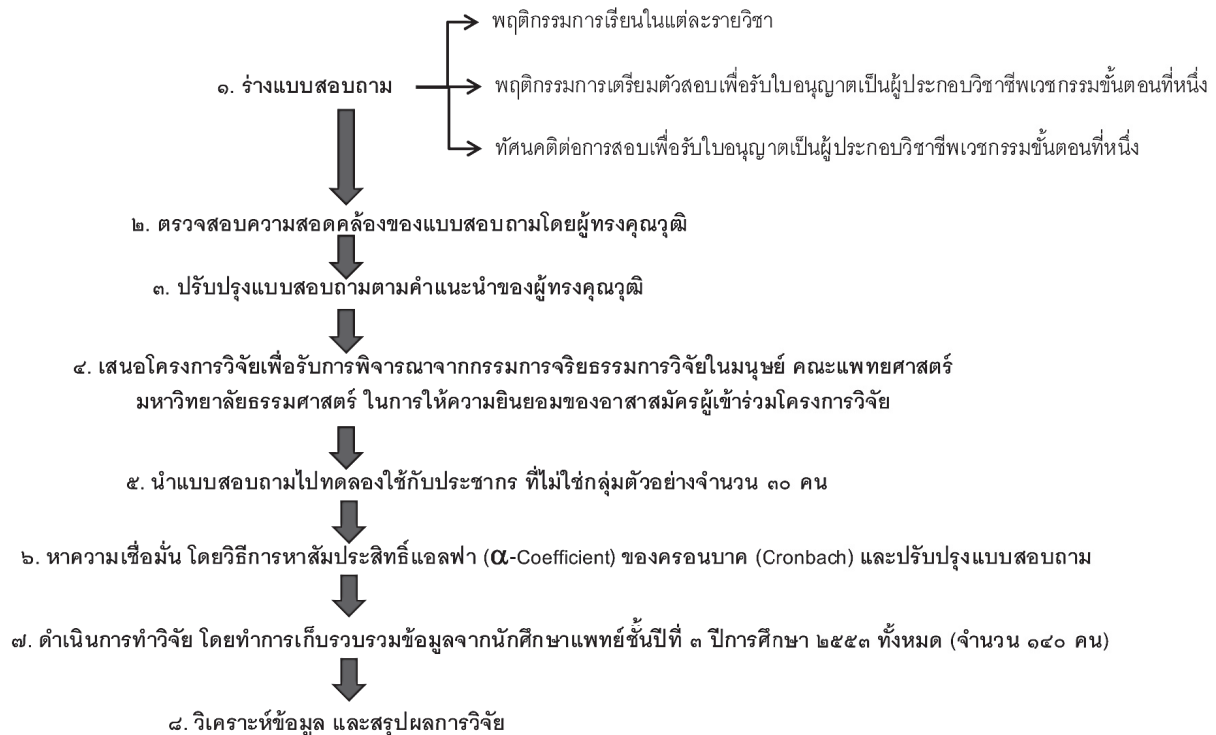
ผลการศึกษาและวิจารณ์ผลการศึกษาตามสมมุติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาตามสมมุติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานข้อ ๑ พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่ง

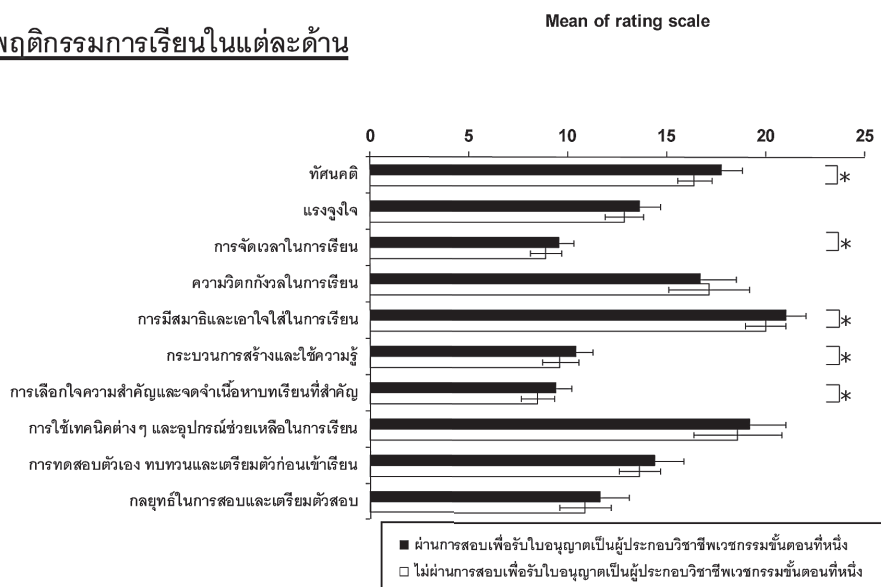
ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมการเรียนทุกด้านอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม โดยพบว่า หากเกรดเฉลี่ยสูง จะทำให้

เปอร์เซ็นต์การสอบผ่านมากขึ้น และจากกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบกลับมานั้น พบว่า หากนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๕ จะไม่สามารถสอบผ่านเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งได้ ในขณะที่ ประมาณร้อยละ ๖๐ ของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง ๒.๕๐-๒.๕๙ จะไม่สามารถผ่านการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยทางการศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ^{๒๒-๒๓} ที่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ



รูปที่ ๑ แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

พฤติกรรมกรเรียนในแต่ละด้าน



รูปที่ ๒ แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่ง

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาครั้งนี้พบพฤติกรรมกรเรียน ๕ พฤติกรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ดังแสดงในรูปที่ ๒ ซึ่งได้แก่

๑. **ทัศนคติทางการเรียน** ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติทางการเรียนในเชิงบวก ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของความชอบวิธีการเรียนในช่วงชั้นพรีคลินิก การคิดว่าความรู้ในระดับพรีคลินิกจำเป็นต่อการเรียนในระดับชั้นคลินิก การคิดว่า การเข้าเรียนบรรยายและปฏิบัติการจะเป็นผลดีต่อการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่ง และไม่ได้เข้าเรียนเฉพาะวิชาที่ชอบนั้นส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.003$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริย์ ประกายจันทร์^{๒๔} ที่พบว่า นิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง และถ้าผู้เรียนมีนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนไม่ดี มีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนต่ำ

๒. **การจัดเวลาในการเรียน** พบว่า นักศึกษาที่จัดตารางที่แน่นอนในการอ่านหนังสือ และปฏิบัติตามอย่างแน่วแน่ และมีการแบ่งเวลาเรียนกับการทำกิจกรรมได้เหมาะสม

ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.036$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์^{๒๕} ที่พบว่า นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียน มีประเด็นปัญหาจากการที่นักศึกษาไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ใช้เวลาในทางที่ไม่เกิดประโยชน์

๓. **การมีสมาธิและเอาใจใส่ในการเรียน** พบว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตรงเวลา แสดงความคิดเห็นหรือซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย ทำรายงานที่ได้รับมอบหมายส่งตามเวลา ไม่ทำกิจกรรมอื่นในเวลาเรียน และไม่หลับในเวลาเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.024$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา ศรีพิมพ์มาตย์^{๒๖} ได้ศึกษาทักษะของนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สอบได้และสอบตกซ้ำชั้น พบว่า องค์ประกอบด้านการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อกรเรียนมากที่สุด คือ การจดคำบรรยายไม่ทัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโรจน์ สุวรรณสุทธิ และคณะ^{๒๗} ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกสมาธิช่วยการศึกษาเพียงใดกับนักศึกษาแพทย์ พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจเรียนมากขึ้น (ร้อยละ ๖๒) รักในการเรียนมากขึ้น (ร้อยละ ๓๑) การฝึกสมาธิมีประโยชน์กับการเรียน (ร้อยละ ๖๕) มีส่วนน้อย (ร้อยละ ๖) เบื่อกรเรียน เมื่อดูผลสอบคะแนนเป็นรายบุคคลในวิทยายาภาศาสตรพบว่า นักศึกษาที่ฝึกสมาธิเรียนดีขึ้นมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ฝึกสมาธิ และพบว่า นักศึกษาที่ฝึกสมาธิมี

ความจำคล่องแคล่วในการทำงานดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรม ส่วนด้านจิตใจ ความหงุดหงิด ฉุนเฉียว โกรธง่าย น้อยลง (ร้อยละ ๘๕) จิตสงบ เบาสบาย (ร้อยละ ๕๐)

๔. กระบวนการสร้างและใช้ความรู้ พบว่า นักศึกษาที่สามารถทำความเข้าใจสิ่งที่ได้เรียนเป็นภาษาของตนเอง และสามารถนำเนื้อหาทั้งหมดที่ได้เรียนมาประมวลให้เข้ากันได้ อย่างมีเหตุผล รวมทั้งพยายามที่จะโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิมของตน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.043$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยดังที่ เวินส์เตน และ พอลเมอร์^{๑๑} กล่าวถึงการรวบรวมข้อมูลว่า เป็นการที่นักศึกษากระทำหรือรื้อฟื้นในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผล โดยการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากันอย่างมีเหตุผล และหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์

๕. การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ พบว่า นักศึกษาที่สามารถจับประเด็นสำคัญในเนื้อหาวิชาที่เรียน และรู้ว่าเนื้อหาบทเรียนตรงไหนที่สำคัญเพื่อจะได้จดจำต่อไป รวมถึงผู้ที่ใช้วิธีการทำ mind map เพื่อช่วยในการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.043$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพจน์ เพ็ชรทวีเดช^๒ ที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ สามารถเป็นตัวทำนายผลในนักศึกษาได้ ทั้งนี้เพราะการจับใจความสำคัญคือ

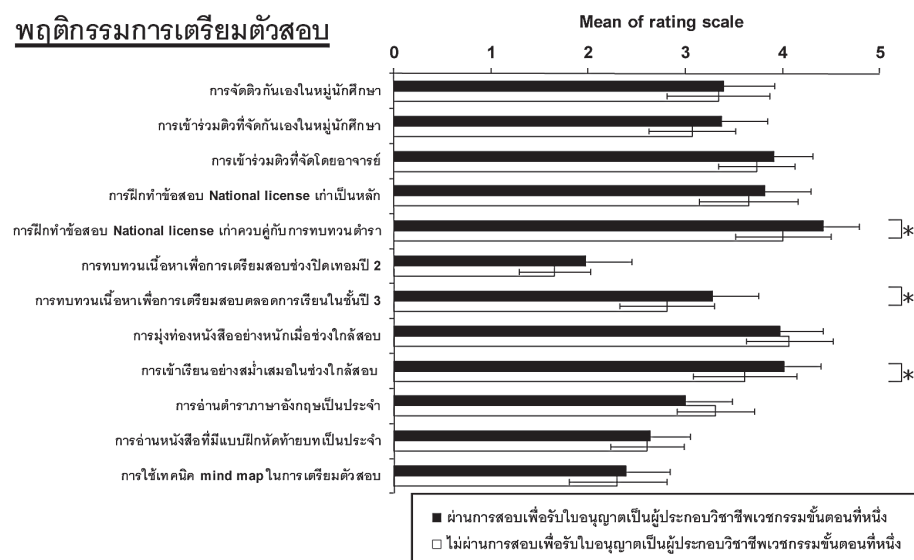
ความสามารถในการแยกแยะข้อมูล สรุปลักษณะสำคัญออกจากรายละเอียดขณะฟังบรรยาย หรือขณะอ่านหนังสือ จึงถือเป็นเทคนิคสำคัญที่จำเป็นต่อการเรียน

นอกจากนี้ ยังพบว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านประมวลความรู้จะไม่สามารถผ่านการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่งได้ และในขณะที่ประมาณ ๔ ใน ๕ (ร้อยละ ๗๘) ของนักศึกษาที่สอบผ่านประมวลความรู้จะสามารถผ่านการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่งได้

สมมุติฐานข้อ ๒ พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่ง

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่งได้แก่ การฝึกทำข้อสอบเก่าควบคู่กับการทบทวนตำรา การทบทวนเนื้อหาเพื่อการเตรียมสอบตลอดระยะเวลาการเรียนในชั้นปี ๓ และการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอในช่วงใกล้สอบ ดังแสดงในรูปที่ ๓ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรพจน์ เพ็ชรทวีเดช^๒ ที่พบว่าพฤติกรรมการเรียนด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ โดยในส่วนนี้ควรมีกิจกรรมที่แนะนำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เรียนรู้ถึงหลักการเตรียมตัวสอบไม่ว่าจะเป็นจากการนำเสนอคำแนะนำจากแหล่งต่างๆ ลงทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้นักศึกษาที่สนใจได้เปิดดูด้วยตนเอง

พฤติกรรมเตรียมตัวสอบ

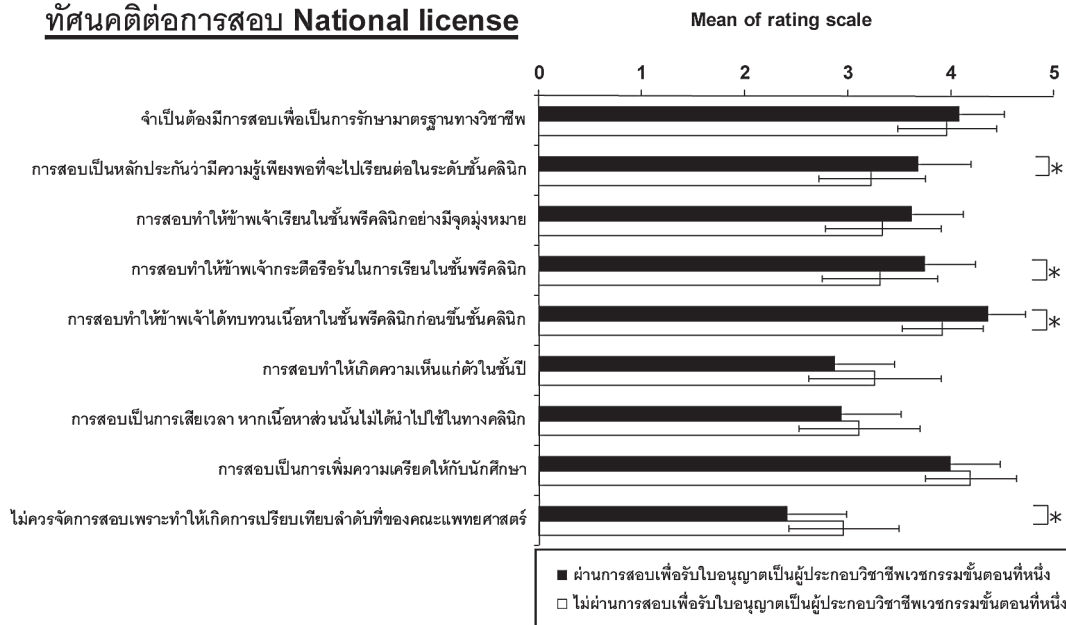


รูปที่ ๓ แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเตรียมตัวสอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่หนึ่ง

สมมุติฐานข้อ ๓ นักศึกษาแพทย์ที่มีทัศนคติที่ดีจะผ่านการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีทัศนคติต่อการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งในเชิงเห็นด้วย โดยพบว่า ทัศนคติของ

นักศึกษาต่อการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งที่เห็นด้วยมาก ได้แก่ ความจำเป็น ต้องมีการสอบเพื่อเป็นการรักษามาตรฐานทางวิชาชีพ การสอบทำให้ได้ทบทวนเนื้อหาในชั้นพรีคลินิกก่อนขึ้นชั้นคลินิก ดังแสดงในรูปที่ ๔

ทัศนคติต่อการสอบ National license



รูปที่ ๔ แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการสอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง

ทัศนคติของนักศึกษาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ได้แก่ กลุ่มทัศนคติเชิงบวกทั้งหลาย อาทิ การที่มองว่าการสอบเป็นหลักประกันว่านักศึกษามีความรู้เพียงพอที่จะไปเรียนต่อในระดับชั้นคลินิก, ทัศนคติที่คิดว่าความกระตือรือร้นในการเรียนในชั้นพรีคลินิก และทัศนคติที่คิดว่า การสอบทำให้นักศึกษาได้ทบทวนเนื้อหาในชั้นพรีคลินิกก่อนขึ้นชั้นคลินิก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลูวิมล เด่นสุนทร^{๒๔} และชัยยุทธ ทองทิพย์^{๒๕} ที่พบว่า นิสัยและทัศนคติเชิงบวกในการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเกือบทุกแผนการเรียน

นอกจากนี้ พบว่า ทัศนคติที่ว่าไม่ควรจัดการสอบ เพราะทำให้เกิดการเปรียบเทียบลำดับที่ของคณะแพทยศาสตร์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.03$) อีกด้วย ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านมีทัศนคติที่ไม่อยากให้มีการจัดสอบ

เนื่องจากจะทำให้เกิดการจัดลำดับของคณะแพทยศาสตร์ในประเทศไทย นั่นเอง ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับการที่ Ajzen and Fishbein^{๑๐} เขียนไว้ในหนังสือ The Handbook of Attitudes ว่าทัศนคติที่ไม่ว่าจะเป็นส่วนของความคิด ความรู้สึก ล้วนส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

๑. จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน ประมวลความรู้จะไม่สามารถผ่านการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งได้ ผู้วิจัยขอเสนอว่าหากนำข้อมูลนี้ไปประกอบ เพื่อจัดทำมาตรการเสริมในรูปแบบโครงการเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยมุ่งเน้นกลุ่มนักศึกษาที่อาจไม่มีศักยภาพที่จะผ่านการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง โดยดูจากผลการสอบประมวลความรู้ร่วมกับเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา ได้พัฒนาตนเอง อาทิ การส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนานิสัย/ทัศนคติ ทางการเรียน รู้จักแบ่งเวลาเรียน จัดอบรมการฝึก

สมาธิและเทคนิคการเลือกใจความ/การจดจำเนื้อหาสำคัญ น่าจะส่งผลให้นักศึกษากลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ผลในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งได้

๒. ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ โดยการวางแผนทบทวนเนื้อหา เพื่อการเตรียมสอบอย่างเหมาะสมส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่ง หากเพิ่มเติมให้นักศึกษาเรียนรู้ทฤษฎีอื่นๆ ในการเตรียมตัวสอบ เช่น เทคนิคในการทำข้อสอบ เทคนิคในการเตรียมตัวสอบ เพื่อฝึกให้นักศึกษาได้มีการเตรียมตัว รวมไปถึงเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ โดยเน้นเฉพาะจุดสำคัญของเนื้อหา โดยอาจารย์ผู้สอนอาจให้ข้อมูล หรือแนวข้อสอบในภาพรวมเพื่อให้นักศึกษาสามารถเตรียมตัวเองและเพิ่มเติมความรู้ให้กับตนเองได้อย่างถูกต้อง ก็จะเป็นการเสริมแนวรุกให้นักศึกษาได้เพิ่มศักยภาพในส่วนนี้ ซึ่งน่าจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในการสอบดีขึ้นในอนาคต

สรุป

จากผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า เกรดเฉลี่ย และการสอบไม่ผ่านประมวลความรู้, พฤติกรรมการเรียน ๕ ด้าน ได้แก่ ทักษะคิดทางการเรียน การจัดเวลาในการเรียน การมีสมาธิและเอาใจใส่ในการเรียน กระบวนการสร้างและใช้ความรู้ รวมไปถึงการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ, พฤติกรรมการเตรียมตัวสอบ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ การฝึกทำข้อสอบเก่าควบคู่กับการทบทวนตำรา การทบทวนเนื้อหาเพื่อการเตรียมสอบตลอดระยะเวลาการเรียนในชั้นปี ๓ และการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอในช่วงใกล้สอบ, กลุ่มทัศนคติเชิงบวก ๓ ทัศนคติ ได้แก่ ทัศนคติที่คิดว่าการสอบเป็นหลักประกันว่า นักศึกษามีความรู้เพียงพอที่จะไปเรียนต่อในระดับชั้นคลินิก ทัศนคติที่คิดว่าความกระตือรือร้นในการเรียนในชั้นพรีคลินิก และทัศนคติที่คิดว่าการสอบทำให้นักศึกษาได้ทบทวนเนื้อหาในชั้นพรีคลินิกก่อนขึ้นชั้นคลินิก และเป็นที่น่าแปลกใจที่พบว่าทัศนคติเชิงลบ ๑ ทัศนคติได้แก่ทัศนคติที่ว่าไม่ควรจัดการสอบเพราะทำให้เกิดการเปรียบเทียบลำดับที่ของคณะแพทยศาสตร์ในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่หนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยแพทยศาสตรศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

นี้ นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงวัลลี สัตยาศัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ชัยพฤกษ์ กุสุมาพรธัญญ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์พิศิษฐ วัฒนเรืองโกวิท อาจารย์ นายแพทย์จิโรจน์ สุรพันธุ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงอาบอรุณ เลิศจรสุข ที่กรุณาเสียสละเวลาในการช่วยประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามทุกฉบับที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Weinstein CE, Mayer RE. The teaching of learning strategies. In : Wittrock MD, editor. The handbook of research on teaching. 3rd ed. New York: Macmillan; 1985. p. 315–27.
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (สารนิพนธ์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; ๒๕๔๗.
- ประณต คำฉิม. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพฤติกรรมศาสตร์ ๒๕๔๙; ๑๒:๗๒-๘๓.
- อาคม โพธิ์สุวรรณ, สุภาภรณ์ วรอรุณ. รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสารสนเทศทางการพยาบาลและการค้นหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดสุพรรณบุรี ๒๕๕๒.
- ปรียา อนุพงษ์อ้ออาจ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ๑ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑. Journal of Rangsit University: teaching & learning ๒๕๕๒;๓:๓๕-๔๔.
- สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์, วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ, เวณีกีทอง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนสุราษฎร์พิทยาลงจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ๒๕๕๐;๘:๑๑๒-๒๐.
- Wikoff RL, Kafka GF. The effectiveness of the SSHA in improving prediction of academic achievement. J Coll Student Person 1981;22:162–6.
- Arnold L, Feighny KM. Students' general learning approaches and performances in medical school. Acad Med 1995;70:715–22.

๙. Tait H, Entwistle NJ. Identifying students at risk through ineffective study strategies. *Higher Education* 1996;31:97-116.
๑๐. Tait H, Entwistle NJ, McCune V. ASSIST: a reconceptualisation of the approaches to studying inventory. In : Rust C, editor. *Improving student learning*. Oxford: Oxford Centre for Staff and Learning Development; 1998. p. 262-71.
๑๑. Weinstein, Palmer. *Learning and study strategies Inventory (LASSI)*. 2nd ed. Texas: H&H Publishing Company; 2002.
๑๒. สาสิส รุขขันธ์สฤษฏ์. อาจารย์และนักศึกษากับการพัฒนาความสามารถในการเรียน. สำนักพิมพ์พิชัย; ๒๕๕๒.
๑๓. Myllen CA. Strategies for success: preparing for the certification examination. *Journal of PeriAnesthesia Nursing* 1996;11:324-9.
๑๔. Salter R, Smith S. How to pass the MRCP (UK) examination - ask a successful candidate!. *Postgrad Med J* 1998;74:33-5
๑๕. Florida Atlantic University. Available from <http://www.fau.edu/retention/Documents/ExamSuccess.pdf> Accessed 1st April 2010.
๑๖. Study guide and strategies. Available from <http://www.studygs.net/> Accessed 1st April 2010.
๑๗. Study Skill Blogs. Available from <http://www.studyskillsblog.com/category/examination-tips/> Accessed 1st April 2010.
๑๘. ชัยวัฒน์ แสงศรี. ทักษะต่อการปฏิบัติงานในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ของพัฒนาการจังหวัดเลย. (วิทยานิพนธ์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์; ๒๕๓๘.
๑๙. วิชชุดา เตียวสกุล. ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต. (จิตวิทยา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ; ๒๕๒๙.
๒๐. สุดฤทัย มุขยวงศา. ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม โดยใช้แนวความคิดแบบพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต. (จิตวิทยา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ; ๒๕๓๓.
๒๑. เกียรติสุตา ศรีสุข. ระเบียบวิธีวิจัย. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์รุ่งช่าง; ๒๕๕๒.
๒๒. Diener CL. Similarities and difference between over-achieving and under – achieving student. *The Personal and Guidance Journal* 1970;38:396-400.
๒๓. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ; ๒๕๓๐.
๒๔. สุรีย์ ประกายจันทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน ทัศนคติทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิถี จังหวัดอุดรดิถี. (วิทยานิพนธ์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; ๒๕๓๒.
๒๕. วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; ๒๕๓๖.
๒๖. วิทยา ศรีพิมพ์มาตย์. ทัศนะของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่สอบได้และสอบตกซ้ำขึ้นต่อองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน. (วิทยานิพนธ์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; ๒๕๓๒.
๒๗. โรจน์ สุวรรณสุทธิ และคณะ. รายงานการประชุมสมมติช่วยในการศึกษาเพียงใด. กรุงเทพมหานคร: ราชทัณฑ์; ๒๕๑๖.
๒๘. สุวิมล เต็นสุนทร. ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; ๒๕๒๕.
๒๙. ชัยยุทธ ทองทิพย์. แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์) มหาวิทยาลัยขอนแก่น; ๒๕๓๗.
๓๐. Ajzen I, Fishbein M. The influence of attitudes on behavior. In : Albarracín D, Johnson BT, Zanna MP, editors. *The handbook of attitudes* Mahwah. NJ: Erlbaum; 2005. p. 173-221.

Abstract

Factors Related to the Achievements of the National Licensing Examination Step 1 of Medical Students at Thammasat University

Panadda Rojpibulstit*, Nuchanart Suealek*, Paskorn Sritipsukho**, Pornpoj Petthaveeporndej***, Kulaboon Kirtiputra***, Aree Taylor*, Nuthapol Sukpraseart*, Siripen Tor-udom*, Vachiraporn Krudpathum****

* Department of Preclinical Sciences, Faculty of Medicine, Thammasat University

** Department of Paediatric, Faculty of Medicine, Thammasat University

*** Bangkok University

**** Educational Services office, Faculty of Medicine, Thammasat University

This study was conducted to evaluate learning behavior factors, self-preparation techniques and the attitude toward the National Licensing Examination Step 1 (NLE 1) in order to find out the factors that well correlate with the achievements of NLE 1 of medical students at Thammasat University. The 3rd year medical students (N=140) were assigned to complete the questionnaire after they have got NLE 1's result. The questionnaire started with the general data including gender, route of entry, cumulative grade point average (GPA), comprehensive-and license-outcome. The other three parts with a rating scale one to five, comprised of 10 domain of learning behavior inventory adapted from Learning and Study Strategies Inventory (LASSI), 12 self-preparation techniques, and 9 self-report of their attitudes toward the NLE 1. Data were shown as mean $\pm$ SD and statistical analysis by using unpaired t-test and one way ANOVA.

The results conferred that significant factors associated with the NLE 1 achievement (*p-value* < 0.05) were GPA, failing in comprehensive exam, five aspects of learning behavior, three self-preparation techniques, three pro- and one con-attitude towards the NLE 1. Therefore, it is an urgent need to set up an effective system to identify those of poor academic performance especially in comprehensive examination in order to provide them the intervention considerable from this result to enhance their learning capability. All of these lists might help them not only to get better to the achievements of the NLE 1's score but also to increase their own GPA.

Key word: National Licensing Examination Step 1 (NLE 1), Learning and Study Strategies Inventory (LASSI), Self-preparation techniques, Attitudes toward the NT.